

[Poul Nødgaard]

ledighedsrisiko og været udsat for den største ledighed.

Beskæftigelsespolitikken i Danmark virker mildest talt besynderlig. Danske kommuner tilbyder i nogle tilfælde private virksomheder ganske gratis arbejdskraft. Med andre ord foregår der følgende: Lønmodtagerne beskattes. Dette medfører større lønkrav. De større lønkrav ødelægger konkurrenceevnen, hvilket igen fører til ledighed. Den større ledighed søges derefter nedbragt ved, at de skattemidler, der oprindeligt var årsagen til den ødelagte konkurrenceevne og den stigende ledighed, deles ud til beskæftigelsesprojekter. På 10 år har man således brugt næsten 70 mia. kr. til jobskabelse og uddannelses tilbud, og disse penge er mere eller mindre smidt ud ad vinduet.

I en debat om ledighed kan man ikke undgå at nævne den specielle danske fagforeningsstruktur, der virker meget hæmmende for den fri løndannelse og dermed ødelæggende for beskæftigelsen. Fagforeningerne i Danmark er i mange tilfælde med til at fastholde et lønniveau, der gør det for dyrt for arbejdsgiverne at efterspørge arbejdskraften. Hvis løndannelsen kan foregå frit, vil det forbedre beskæftigelsen. Man kan faktisk sige, at fagforeningerne i stor udstrækning monopoliserer udbudet af arbejdskraft. Det kender vi fantastisk mange eksempler på. Lad mig nævne det seneste eksempel, der kun er en uge gammelt:

Jyllands-Posten, det store, anerkendte blad, var af forskellige grunde nødt til at reducere sine omkostninger, hvorfor de ansatte fik valget mellem en reel lønnedgang eller et vist antal afskedigelser. De ansatte var fornuftige, og de var indstillet på en lønnedgang på nogle få procent for at bidrage til, at virksomheden fortsat kunne drives økonomisk fornuftigt.

Imidlertid var de ansattes fagforeninger komplet ubøjelige i spørgsmålet, hvorfor Jyllands-Posten af hensyn til den fortsatte drift af virksomheden var nødt til at foretage afskedigelse af et stort antal medarbejdere. Disse uhensigtsmæssige organisationsforhold bevirker, at der på én og samme tid er både ledighed og mangel på arbejdskraft inden for samme faglige organisationsområde.

Arbejdsløshedsproblemet kan reelt løses ved, at indkomstskatten gøres markant mindre. En kraftigt reduceret indkomstskat vil give

mulighed for, at der kan udbetales lavere bruttolønninger, uden at reallønnen i øvrigt påvirkes. Der er mange udenlandske erfaringer, der fortæller, at lettelser i indkomstskatten medfører større beskæftigelse. Det er den vej, vi skal gå, og ikke en vej med større offentligt engagement, som alle i Østeuropa i øvrigt har forladt.

Lad mig slutte med at nævne, hvor bedrøveligt det er, at skatteministeren stiller sig på bagbenene og har koblet finansloven sammen med mulighederne for at få indflydelse på den bebudede dagpengereform; det er i hvert fald, hvad der er udtalt til en lang række førende dagblade.

Finansloven har allerede fra starten et underskud på 30 mia. kr. Dette underskud skal alt andet lige finansieres gennem øgede skatter. Disse øgede skatter vil uomtvisteligt virke ødelæggende for beskæftigelsen, hvorfor kravet om deltagelse i et finanslovforlig virker besynderligt. Man kan altså konkludere, at skatteministerens fascination af den såkaldte udbudsøkonomi kun gør sig gældende på det teoretiske plan.

Fremskridtspartiets konklusion er lysende klar: Der skal ikke skabes ligegyldige offentlige beskæftigelsesprojekter, men der skal siges nej til en lovgivning, der fordyrer vort erhvervslivs omkostninger. Med andre ord: Der er behov for en lovgivning, der fjerner og letter de omkostninger og problemer for erhvervslivet, som er politisk skabte.

Lovgivning, der fordyrer erhvervslivets omkostninger, kender vi desværre alt for godt. Det var f.eks. tilfældet, da man indførte arbejdsgiverbidragene. Nu vil man indføre en CO₂-afgift, men det påhit giver tilsyneladende ikke flertallet her i Folketinget sjælekvaler. Jeg forstår det faktisk ikke.

I tilknytning til det, jeg her har fremført, vil jeg på mit partis vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at arbejdsløsheden bedst kan reduceres, hvis dansk erhvervsliv opnår konkurrencebetingelser, der mindst svarer til vilkårene i det øvrige Europa.

Folketinget pålægger derfor regeringen at virke for, at indkomstskatterne nedsættes, så det danske skattniveau falder mærkbart.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«